

LIDA Stories

lidastories.net

Џаркыт птица ујуту / The sound of birds in the morning

LIDA Portugal
Vilius Aistis Vilimas
Jelena Ličina (sr)

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

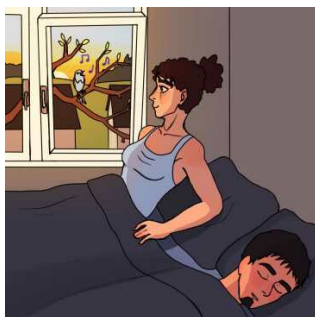

Џаркыт птица ујуту / The sound of birds in the morning

LIDA Portugal
Vilius Aistis Vilimas
Jelena Ličina

5

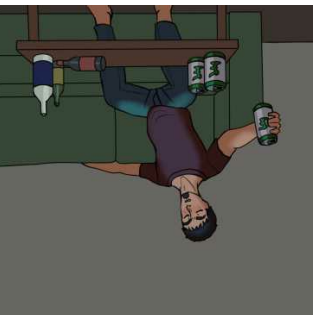
Српски / English

Јулија, њен муж и њихова мала кћерка
живели су у малом, мирном селу у Украјини.
Јулија је волела да је сваког јутра буди цвркут
птица. Никада није мислила да ће живети
далеко од куће, или да је ујутро неће
пробудити цвркут птица.

. . .

Yulia, her husband, and their little daughter
lived in a small, quiet village in Ukraine. Yulia
loved being woken every morning by the sound
of birds. She never thought she would live far
away from home, or not be woken up by the
sound of birds in the morning.

Њен муж се увек жалио да немају довољно новца и почео је много да пије. Одлучили су да окушају срећу у Португалу. Можда би тамо могли да зараде више новца да саграде кућу и направе бољу будућност за њихову породицу.

...

Her husband was always complaining about not having enough money and he began drinking heavily. They decided to try their luck in Portugal. Maybe there they could earn more money to build a house and make a better future for their family.

Јулија се добро прилагодила свом новом дому, и почела је да ради као чистачица. Њени клијенти су заиста ценили њен напоран рад и учтив став. Муж јој се, с друге стране, све више осећао изостављеним. Због проблема са пићем, послодавци му нису веровали и нису хтели да га запошљавају.

. . .

Yulia adapted well to her new home, and she started working as a cleaner. Her clients really appreciated her hard work and her polite attitude. Her husband, on the other hand, felt more and more left out. Because of his drinking problem, employers did not trust him and would not give him work.

Јулија је отишла у склониште за жене, где се осећала сигурнијом него што је то била друго времена. Није се тако осећала још откад ју је ујутру будно цвркнут птица.

...

Јулиа went to a women's shelter, where she felt safer than she had in a long time. She had not felt like that since she was woken up by the sound of birds in the morning.

Једног дана он је почео да виче на Јулију. Онда је кренуо да је гура. Вика и батине су се пороршавали, нарочито када је био пијан. Јулија се плашила за себе и своју ћерку, али није имала шта би могла да уради.

...

One day he started yelling at Yulia. Then, he started pushing her. The shouting and beatings got worse, especially when he was drunk. Yulia was afraid for herself and her daughter, but she had no idea what she could do.

Када је Јулија коначно била приморана да оде у хитну помоћ у болницу са сломљеном руком, рекли су јој да је насиље у породици велики проблем у Португалу. Рекли су и да је то кривично дело и да то треба да пријави полицији.

...

When Yulia finally had to go to the emergency room in the hospital with a broken arm, they told her that domestic violence was a huge problem in Portugal. They also said that it was a crime and she should report it to the police.

Јулија је била исцрпљена и није желела да њена ћеркица одраста у дому где је свакодневно била сведок насиља. Јулија је схватила да су знаци злостављања постојали све то време, чак и ако су имали много различитих облика.

...

Yulia was exhausted and did not want her little daughter to grow up in a home where she witnessed violence every day. Yulia realised that the signs of abuse had been there all along, even if it took many different forms.